

- er foreskrevet i denne lov eller de i medfør af loven fastsatte forskrifter.
- 2) Fjerner varer, der er under toldlukke.
 - 3) Bruger eller forbruger uberigtigede varer, jf. dog § 3 og § 46.
 - 4) Bruger eller forbruger varer, der er fritaget for told og afgifter efter § 58.
 - 5) Sælger eller på anden måde overdrager varer, der er fritaget for told og afgifter efter § 58 og § 59 i strid med de for told- og afgiftsfriheden fastsatte betingelser.
 - 6) Tilbagefører fra et befordringsmiddel eller på anden måde tilbageholder varer, der er angivet til udførsel mod godtgørelse af eller fritagelse for told eller afgifter uden at angive dette for de statslige told- og skattemyndigheder.«

Efter toldlovens § 73, stk. 3, straffes den, «der forsætligt eller groft uagtsomt sælger eller på anden måde overdrager, køber eller på anden måde erhverver, modtager, transporterer eller opbevarer indsmuglede varer».

De i toldlovens § 73 beskrevne forbrydelser suppleres af toldlovens § 75 om anvendelse af dansk fartøj til erhvervsmæssigt smugleri af alkoholholdige varer til fremmede stater, som har ratificeret den i Helsingfors den 19. august 1925 undertegnede konvention om bekæmpelse af smugleri af alkoholholdige varer.

Der henvises desuden til bestemmelserne i toldlovens §§ 76 og 78 om strafansvar efter toldloven for visse forsætlige og groft uagtsomme forhold vedrørende afgivelse af urigtige og vildledende oplysninger eller opbrydning og fjernelse af toldlukke m.v.

Straffelovens § 289 blev indsat i straffeloven ved lov nr. 550 af 22. december 1971 om ændring af borgerlig straffelov (skattesvig og indsmugling). Om baggrunden for lovforslaget henvises til Folketingstidende 1971/72, tillæg A, sp. 231-240. Det fremgår heraf, at lovforslaget var led i en samlet skærpelse af sanktionerne over for skattesvig, indsmugling og de forhold, der efter toldloven straffes som indsmugling. Lovforslaget blev i første række motiveret med, at man ikke mente at kunne bortse fra muligheden af, at en straffebestemmelses placering i straffeloven frem for i en særlov øger den præventive virkning af bestemmelsen.

Parallelt med lovforslaget om ændring af straffeloven behandledes i Folketinget et forslag til lov om ændring af bl.a. skattekontrolloven, hvorved denne lovs § 13 fik sin nuværende affattelse. Om dette lovforslag henvises til Folketingstidende 1971/72, tillæg A, sp. 112-113 og sp. 119-122, og til lov nr. 539 af 17. december 1971 om ændring af lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger

til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m.v. (straffebestemmelser vedrørende skattesvig, tillægsskat m.v.).

Der henvises endvidere til bemærkningerne til forslaget til lov om ændring af straffeloven, Folketingstidende 1971/72, tillæg A, sp. 236, hvoraf fremgår, at man med forslaget til § 289 ikke blot lagde op til en isoleret overførsel af særlovgivningens straffebestemmelse om skattesvig til straffeloven. Man ønskede som tidligere nævnt tillige en skærpelse af strafferammen for skattesvig fra den hidtidige: »bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år« til »fængsel indtil 4 år«, idet den hidtil gældende strafferamme fandtes utilstrækkelig ved strafudmålingen i de særlig grove tilfælde.

På tidspunktet for behandlingen af lovforslaget om ændring af straffeloven var der i den da gældende toldlovs (lov nr. 524 af 18. december 1970) § 123, stk. 2, en strafferamme på 4 års fængsel for indsmugling begået under skærpende omstændigheder. Den samme strafferamme var gældende med hensyn til forsætlig eller groft uagtsom erhvervelse, modtagelse m.v. af indsmuglede varer, jf. den da gældende toldlovs § 123, stk. 3. Om baggrunden for denne bestemmelse henvises til Folketingstidende 1969/70, tillæg A, sp. 3846. Det fremgår heraf, at man med strafferammeskærpelsen i toldloven i 1970 tilsigtede at styrke såvel det specialpræventive som det generalpræventive sigte med straffebestemmelsen.

2.3. Særligt om hæleri med hensyn til skattesvig og indsmugling

Spørgsmålet om at indsætte bestemmelser i straffeloven om straf for skattesvig og indsmugling blev rejst i Folketinget allerede i 1970 i forbindelse med behandlingen af et privat lovforslag om ændring af straffeloven med henblik på forbrydelser mod skatteloven, jf. Folketingstidende 1969/70, sp. 6700-6724.

Hverken under behandlingen af dette private lovforslag eller under det senere lovforberedende arbejde vedrørende straffelovens § 289 ses der imidlertid at være lagt op til en yderligere kriminalisering af skatte- og toldsvig i form af et efterfølgende strafansvar for hæleri med hensyn til *udbyttet* ved de pågældende forbrydelser.

Hæleri med hensyn til indsmuglede varer var således allerede ved affattelsen af forslaget til straffelovens § 289 kriminaliseret, idet toldloven, jf. lov nr. 524 af 18. december 1970, § 123, stk. 3, som nævnt under pkt. 2.2, bestemte, at straf af bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, under skærpende omstændigheder indtil 4 år, kunne idømmes den: »der sælger eller